

Решение на Съда (първи състав) от 15 ноември 2012 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-34/11) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Контрол върху замърсяването — Пределно допустими стойности на концентрациите на ПЧ₁₀ в атмосферния въздух)

(2013/C 9/12)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Guerra e Andrade, A. Alcover San Pedro и S. Petrova)

Ответник: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes и M. J. Lois)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 13 от Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа (ОВ L 152, стр. 1) — Пределно допустими стойности и алармени прагове за опазване на човешкото здраве — Концентрации на ПЧ₁₀ в околния въздух

Диспозитив

1. Като не е гарантирала, че за 2005—2007 г. дневните концентрации на ПЧ₁₀ в атмосферния въздух не превишават пределно допустимите стойности, определени в член 5, параграф 1 от Директива 1999/30/ЕО на Съвета от 22 април 1999 година относно пределно допустимите стойности за серен диоксид, азотен диоксид и азотни оксиди, прахови частици и олово в околния въздух, в зоните и агломерациите на Braga, Porto Litoral, Área Metropolitana de Lisboa Norte и Área Metropolitana de Lisboa Sul, Португалската република не е изпълнила задълженията си по тази разпоредба.
2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Европейската комисия и Португалската република понасят, всяка от тях, своите съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 103, 2.4.2011 г.

Решение на Съда (голям състав) от 13 ноември 2012 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединеното кралство) — Test Claimants in the FII Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Дело C-35/11) ⁽¹⁾

(Членове 49 ДФЕС и 63 ДФЕС — Разпределение на дивиденди — Корпоративен данък — Дело C-446/04 — Test Claimants in the FII Group Litigation — Тълкуване на съдебното решение — Избягване на икономическото двойно данъчно облагане — Еквивалентност на методите на освобождаване и на приспадане — Понятия за „данъчна ставка“ и „различни нива на данъчно облагане“ — Дивиденди с произход от трети държави)

(2013/C 9/13)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Test Claimants in the FII Group Litigation

Ответници: Commissioners of Inland Revenue, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Justice (Chancery Division) — Тълкуване на членове 49 ДФЕС и 63 ДФЕС — Свобода на установяване — Свободно движение на капитали — Данъчно законодателство — Корпоративен данък — Тълкуване на Решение на Съда от 12 декември 2006 г. по дело Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04) — Понятия за „данъчна ставка“ и за „различни нива на данъчно облагане“ — Данъчна ставка, която следва да бъде отчетена, за да се провери идентичността на нивата на данъчно облагане на дивидентите с национален и с чуждестранен произход

Диспозитив

1. Членове 49 ДФЕС и 63 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат законодателство на държава членка, което прилага метода на освобождаване към дивидентите с национален произход и метода на приспадане към дивидентите с чуждестранен произход, ако е установено, от една страна, че данъчният кредит, от който се ползва дружеството — получател на дивидентите, в ралките на метода на приспадане, е еднакъв с размера на действително платения данък върху стоящата в основата на разпределените дивиденди печалба, и от друга страна, че действителното ниво на облагане на печалбата на дружествата в съответната държава членка е като цяло по-ниско от предвидената номинална данъчна ставка.

2. Отговорите на Съда на втория и четвъртия въпрос, отправени в рамките на производството, в което е постановено Решение по дело *Test Claimants in the FII Group Litigation*, посочено по-горе, важат и когато:

— чуждестранният корпоративен данък, с който е обложена стоящата в основата на разпределените дивиденти печалба, не е или не е платен изцяло от дружеството — чуждестранно лице, изплащащо посочените дивиденди на дружеството — местно лице, а е бил платен от дружество — местно лице на държава членка, което е пряко или непряко дъщерно дружество на първото дружество,

— авансовият корпоративен данък не е бил платен от дружеството — местно лице, което получава дивидентите от дружество — чуждестранно лице, а е бил платен от неговото дружество майка, местно лице, в рамките на режима на облагане на група.

3. Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че дружество майка, местно лице на държава членка, което в рамките на режима на облагане на група като разглеждания в главното производство е било принудено в нарушение на разпоредбите на правото на Съюза да плати авансов корпоративен данък върху частта от печалбата, произхождаща от дивиденди с чуждестранен произход, може да подаде иск за възстановяване на този недължимо платен данък, доколкото той надхвърля увеличения размер на корпоративния данък, който разглежданата държава членка е имала право да събере, за да компенсира по-високата номинална данъчна ставка, с която е обложена стоящата в основата на дивидентите с чуждестранен произход печалба, в сравнение с номиналната данъчна ставка, приложима към печалбата на дружеството майка, местно лице.

4. Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че дружество, което е местно лице на държава членка и притежава дялово участие в дружество — местно лице на трета държава, предоставящо му безспорно влияние върху решенията на последното дружество и позволяващо му да определя неговата дейност, може да се позовава на член 63 ДФЕС, за да оспори съвместимостта с тази разпоредба на законодателството на посочената държава членка относно данъчното третиране на дивиденди с произход от тази трета държава, което не се прилага изключително към положения, при които дружеството майка упражнява решаващо влияние върху разпределящото дивиденди дружество.

5. Отговорът на Съда на третия въпрос, отправен в рамките на производството, в което е постановено Решение по дело *Test Claimants in the FII Group Litigation*, посочено по-горе, не се прилага, когато установените в други държави членки дъщерни дружества, в полза на които не е могло да се

направи никакво прехвърляне на авансов корпоративен данък, не се облагат в държавата членка на дружеството майка.

(¹) ОВ С 103, 2.4.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 8 ноември 2012 г. (преюдициално запитване от *Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg* — Германия) — *Yoshikazu Iida/Stadt Ulm*

(Дело С-40/11) (¹)

(Членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 51 — Директива 2003/109/ЕО — Граждани на трети страни — Право на пребиваване в държава членка — Директива 2004/38/ЕО — Граждани на трети страни, членове на семейството на граждани на Съюза — Гражданин на трета страна, който нито придружава, нито се присъединява към гражданин на Съюза в приемащата държава членка, а живее в държавата членка по произход на гражданина на Съюза — Право на пребиваване на гражданина на трета страна в държавата членка по произход на гражданина на Съюза, който пребивава в друга държава членка — Гражданство на Съюза — Основни права)

(2013/С 9/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Yoshikazu Iida

Отговорник: Stadt Ulm

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Тълкуване в светлината на член 7 и на член 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, на член 21, параграф 1 ДФЕС, както и на член 2, точка 2, буква г), член 3, параграф 1, член 7, параграф 2 и член 10, параграф 1 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56) — Тълкуване на член 6, параграфи 1 и 3 ДЕС, както и на член 24, параграф 3, член 45, параграф 1 и член 51, параграф 1, първо изречение от Хартата на основните права на Европейския съюз — Непълнолетно дете, гражданин на държава членка, което се е преместило с майка си и вече има основно местопребиване в друга държава членка — Право на бащата, гражданин на трета страна и носител на родителските права, да пребивава в държавата членка по произхода на детето — Приложно поле на Хартата на основните права на Европейския съюз — Понятие за „прилагане на правото на Съюза“